

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	21XCdo/129/2016
Identifikačné číslo spisu:	6812206289
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6812206289.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: POHOTOVOST', s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3C/198/2012, o dovolaní žalobcu proti rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/823/2013-88 zo dňa 20.08.2014, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/823/2013-88 zo dňa 20.08.2014 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Revúca uznesením č. k. 3C/198/2012-31 zo dňa 18.04.2013 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 € za námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej „zákon č. 71/1992 Zb.“). Toto uznesenie napadol žalobca odvolaním.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutím č. k. 14Co/823/2013-88 zo dňa 20.08.2014 odvolanie žalobcu odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“). V odôvodnení poukázal na ustanovenie § 204 ods. 1 prvá veta O.s.p. a konštatoval, že odvolaním napadnuté uznesenie bolo žalobcovi doručené 13.06.2013, odvolacia lehota mu začala plynúť 14.06.2013 a uplynula dňom 28.06.2013. Žalobca podal odvolanie dňa 01.07.2013, teda po uplynutí odvolacej lehoty.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca dovolanie, v ktorom uviedol, že v konaní mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že odvolací súd odmietol jeho odvolanie ako oneskorene podané, hoci procesné predpoklady pre tento postup neboli dané. Tvrdil, že odvolanie nepodával na prvostupňovom súde osobne do podateľne, ale ho podal prostredníctvom doručovateľskej spoločnosti

ReMax Courier Service, s.r.o., predmetom činnosti ktorej je poskytovanie poštových služieb. Tejto spoločnosti ho odovzdal 28.06.2013, teda v čase, keď mu ešte márne neuplynula lehota na podanie odvolania. Vychádzajúc z uvedeného, s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 3 O.s.p., mal za to, že odvolanie podal včas. Žiadal preto napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal žalobca včas (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený v súlade § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.); v zmysle § 243a ods. 3 O.s.p. rozhodoval bez nariadenia pojednávania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne skúmal, či postupom (rozhodnutím) odvolacieho súd nedošlo k odňatiu možnosti žalobcovi konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmieta odvolanie ako oneskorene podané (R 23/1994).

Podľa § 204 ods. 1 O.s.p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Lehota na podanie odvolania je procesnou lehotou. Charakteristickou črtou procesných lehôt je, že sú zachované aj v prípadoch, keď sa procesný úkon v rámci lehoty nedostane do dispozičnej sféry adresáta, ale stačí, keď je urobený posledný deň lehoty osobne na súde alebo ak je odovzdaný orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo zástupcovi žalobcu doručené 13.06.2013. Posledným dňom 15-dňovej lehoty na podanie odvolania bol 28.06.2013 (piatok) tak, ako to vo svojom rozhodnutí správne konštatoval aj odvolací súd.

Podacia pečiatka Okresného súdu Revúca (č. l. 34 spisu) obsahuje údaj, že odvolanie proti uzneseniu bolo podané na tomto súde osobne dňa 01.07.2013. Z tejto skutočnosti vychádzal aj odvolací súd pri svojom závere o oneskorení podaní odvolania. Zo žalobcom predloženého dokladu (č. l. 97 spisu) - detaily zásielky k prepravnému listu č. 1551530943, o ktorom odvolací súd v čase rozhodovania o odvolaní nemal vedomosť (žalobca ho pripojil až k dovolaniu), však vyplýva, že žalobca odvolanie voči uzneseniu adresované Okresnému súdu Revúca odovzdal na doručenie doručovateľskej spoločnosti dňa 28.06.2013, t.j. v posledný deň 15-dňovej odvolacej lehoty.

Pre záver o (ne)splnení podmienky zachovania odvolacej lehoty v zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 O.s.p. bolo treba ešte posúdiť, či doručovateľská spoločnosť, ktorej bolo odvolanie odovzdané žalobcom na doručenie, možno považovať za „orgán, ktorý má povinnosť ho doručiť“.

Orgánom povinným doručiť podanie, ktorým sa vykonáva úkon viazaný lehotou, je v zmysle zákonom stanovených podmienok ktorýkoľvek okresný súd (§ 42 ods. 2 O.s.p.), odvolací súd (§ 218 ods. 2 O.s.p.), správny orgán, ktorý vydal rozhodnutie (§ 250m ods. 2 O.s.p.), príslušný orgán nápravnovýchovného ústavu, zdravotníckeho zariadenia a pod. a napokon aj pošta, čo je zrejmé aj z ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky (pozri napr. V 8/72, R 23/86, ZSP č. 2/2004).

Zákon č. 324/2011 Z. z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“), ktorého predmetom úpravy sú (aj) podmienky poskytovania poštových služieb (§ 1 ods. 1 písm. a/), definovaných ako služby poskytované na účely dodania poštovej zásielky (špecifikovanej v § 5), a to vybranie a distribúcia poštovej zásielky (§ 2) vymedzuje poskytovanie poštových služieb poštovým podnikom (§ 7) ako podnikateľskú činnosť. Poskytovať poštové služby možno len za podmienok stanovených zákonom a to len na základe registrácie vykonanej Poštovým regulačným úradom (§ 19) v rozsahu podľa všeobecného povolenia (rozhodnutia vydaného Poštovým regulačným úradom podľa § 17), resp. na základe poštovej licencie (rozhodnutia vydaného Poštovým regulačným úradom podľa § 44).

Konanie o registrácii, t. j. zápis osoby, ktorá bude poskytovať poštové služby do registra poštových podnikov, upravuje zákon v § 19 až § 22.

Poštový regulačný úrad vedie register poštových podnikov ako verejný zoznam, do ktorého sa zapisujú zákonom stanovené údaje, sprístupnený bezodplatne na jeho webovom sídle (§ 23). Podľa aktuálneho registra poštových podnikov je ku dňu vydania tohto rozhodnutia v ňom evidovaných 24 poštových podnikov s uvedením ich obchodného mena, dátumu registrácie, spôsobu označovania poštových zásielok a druhu (nimi poskytovaných) poštových služieb, vrátane spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o. s dátumom jej registrácie 30. apríla 2012 (pod poradovým číslom 3), ktorej žalobca odovzdal predmetné podanie - odvolanie (okrem iných zásielok) na jeho doručenie pred uplynutím zákonnej lehoty na podanie odvolania.

Vzhľadom na to, že spoločnosť ReMax Courier Service, spol. s r.o. je Poštovým regulačným úradom registrovaným poštovým podnikom poskytujúcim poštové služby (označené ako OS - ostatné poštové služby) v zmysle zákona, treba ju považovať za orgán, ktorému je možné odovzdať podanie a ktorý má povinnosť toto podanie doručiť s následkom zachovania lehoty v zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 O.s.p.

Námietka žalobcu, že rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorý odmietol jeho odvolanie ako oneskorene podané, mu odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., je teda dôvodná. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 a 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania týkajúceho sa dovolania proti tomuto (zrušenému) uzneseniu krajského súdu (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.